

מ"י 56686/05/16 - מדינת ישראל נגד נאג'ה אטאללה

בית משפט השלום בירושלים

31 מאי 2016

מ"י 56686-05-16 מדינת ישראל נ' אטאללה

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
החשוד
נאג'ה אטאללה

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מיכל בן שבת ארקוביץ

המשיב וב"כ עו"ד סימון חדאד

מתורגמן לערבית

החלטה

לפניי בקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב-15 יום מיום 26.5.16, היום שבו הגיש את בקשתו להסגרה מרצון. המשיב מבוקש לרשויות בארה"ב לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות כלכליות ובעבירות מס. המשיב הובא לפניי ביום 26.5.16 במסגרת בקשת מעצר לפי סעיף 7 לחוק ההסגרה, תשי"ד 1954 (להלן - **החוק**). באותו דיון קבעתי, כי התקיימו דרישות החוק לשם הארכת מעצר, אך גם קבעתי, לנוכח הצהרת ב"כ המשיב, כי אהיה מוכן לשקול חלופה לאחר שיובאו לי נתונים נוספים לרבות הגשת הבקשה לחזרה מרצון.

בהחלטתי קבעתי, כי על פניו לא ניתן לסמוך על המשיב שיתייצב להליכים פליליים בעניינו, וזאת לאחר שבמשך 20 שנה לא דרכה רגלו בארה"ב לנוכח הצפוי לו מבחינת הטלת עונש מאסר. תמונה זו לא השתנתה לטעמי, ואני סבור שמשך הזמן הרב שחלף מאז משפטו בשנת 95 ועד היום, מלמד כאלף עדים על כך שהמשיב התחמק באופן שיטתי מההליכים בעניינו. הדבר מאזן את המסוכנות שהינה נמוכה בעבירות בהן הורשע על פי הודאתו, שהן, כאמור, עבירות כלכליות.

ההליך שלפניי היום שונה במקצת מההליך הראשוני שהוגש לי משום שהמשיב, כפי שאישרה ב"כ המבקשת הגיש בקשה לחזרה מרצון ביום 26.5.16 וזו הונחה לפתחה של שרת המשפטים.

סעיף 20ב(ד) לחוק, קובע כי "**מבוקש שביקש לחזור מרצון, יוחזק במשמורת חוקית בתקופה שיימצא בישראל**

עד לחזרתו למדינה המבקשת, ובלבד שתקופה זו לא תעלה על 15 ימים... המבקשת סבורה, כי המונח "משמורת חוקית" הוא מחייב, ואינו מאפשר שיקול דעת לבית המשפט מבחינת שקילת חלופת מעצר. ב"כ המשיב טוען מנגד, כי אין זו פרשנות ראויה, והוא תומך את טיעונו בפרשנות שניתנה למונח זה, כפי שהופיע בחוק העונשין, במסגרת ע"פ 787/79 מזרחי נ' מדינת ישראל (מיום 5.8.80). בנוסף טוען ב"כ המשיב כי פרשנות שכזו תגרום לכך שלא תהיה כל מוטיבציה למוסגרים פוטנציאליים להגיש בקשות לחזרה מרצון.

ראשית אומר כי החלופה שהוצעה לי אין בה כדי להוות חלופה ראויה בנסיבות המקרה, שכן המשיב נמלט מהליך משפטי במשך 2 עשורים, מבלי שניתן לכך כל הסבר ועל כן החזקה היא שנמלט מהדין כדי להימנע מריצוי העונש הצפוי לו בארה"ב. מלבד זאת יש חומרה יתירה בכך שהמשיב נמלט מהליך שבו הודה מרצונו ובעת שהיה מיוצג, ואף בעת שגובש מתווה להסדר טיעון. מדובר בהפרה בוטה של אמון ביהמ"ש בארה"ב ושל אמון רשויות התביעה שם. מתן פרס להתנהגות שכזו עלול לשמוט את הקרקע מיכולתם של צדדים להגיע להסכמות במסגרת הסדרי טיעון.

שנית, ולמעלה מן הצורך אציין, כי פרשנות המבקשת היא בלתי סבירה בעליל בכל הנוגע לסעיף 20(ב)(ד).

הטעם הראשון למסקנתי הוא, שעיון בהצעת החוק, לפיה תוקן החוק בשנת 01, כלל אינה מתייחסת לסוגיית שיקול הדעת של ביהמ"ש בעניין המשמורת. אין חולק, כי פסיקתו של ביהמ"ש העליון קבעה באופן עיקבי כי דיני המעצר חלים על דיני ההסגרה (בש"פ 6434/10 **היועמ"ש נ' בן חיים** מיום 2.9.10) ובכלל זאת הצורך לשיקול חלופה במקרים המתאימים. יחד עם זאת אותה פסיקה מדברת גם על משקל הבכורה שיש לתת לשיקול המדיני הגלום בהליך ההסגרה, דהיינו שהמדינה תוכל לעמוד בהתחייבותה על פי האמנות הבינלאומיות.

יצוין, כי סעיף 20 לחוק קובע, כי "**הוראות חוק זה לעניין הסגרת אדם לא יחולו על מבוקש שביקש לחזור מרצון למדינה המבקשת**". עיון בהצעת החוק מלמד, כי מטרת סעיף זה היא לחסוך את הכרזתו של אדם כבר הסגרה, דהיינו לחסוך את המשך ההליך בביהמ"ש המחוזי (**הצעות חוק 2940**, מיום 15.11.00, עמ' 162). משמעות הדבר היא, כי אין בהליך החזרה מרצון כדי לרוקן מתוכן את האפשרות לשחרר לחלופת מעצר ובוודאי שאין בכך לשלול מביהמ"ש שיקול דעת בעניין זה.

הטעם השני נוגע לכך, שאכן על פי פסה"ד בעניין מזרחי, משמורת חוקית נוגעת לכל מגבלה על חופש התנועה המוטלת על אדם על פי חוק, ואין מדובר בהכרח במשמורת פיזית המוגבלת למקום מסוים, ומדובר למעשה במושג רעיוני בעל תכליות שונות. ביהמ"ש העליון הגיע למסקנה זו על סמך פרשנות תכליתית של מושג זה ואני סבור כי יש להחילו גם בענייננו.

הטעם השלישי נוגע לכך שאכן קבלת פרשנות המבקשת תביא לתוצאה בלתי רצויה שתשלול באופן אפרורי את האפשרות לחלופת מעצר דווקא ביחס לאותם מוסגרים פוטנציאליים המבקשים לשתף פעולה ולהקל על ההליך. פרשנות שכזו לא תעודד חזרה מרצון ואין מקום לאמץ אותה.

סוף דבר. אני סבור, כי יש להאריך את מעצרו של המשיב ועל כן אני מורה על הארכת מעצרו עד ליום 8.6.16 בשעה 12:00.

אני סבור כי מאחר שהמשיב עמד בהתחייבותו להגיש בקשה לחזרה מרצון, על המבקשת לעשות כל מאמץ לקדם את השבתו לארה"ב בהקדם האפשרי תוך נקיטת הצעדים הדרושים לכך מול הרשויות הזרות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ו, 31/05/2016 במעמד הנוכחים.

דוד שאול גבאי ריכטר , שופט

הוקלד על ידי סימונה נחמיאס